

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 138 i 20 dyrektywy w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ należy interpretować w taki sposób, że, aby sprzedaż mogła być zwolniona z podatku i żeby została objęta zakresem wewnątrzwspólnotowego nabycia, transport z terytorium państwa pochodzenia powinien rozpocząć się w określonym przedziale czasowym?
- 2) Podobnie, czy ww. artykuły należy interpretować w taki sposób, że, aby sprzedaż mogła być zwolniona z podatku i żeby została objęta zakresem wewnątrzwspólnotowego nabycia, transport powinien się zakończyć w państwie przeznaczenia w określonym przedziale czasowym?
- 3) Czy na odpowiedź na pytania 1 i 2 będzie miał wpływ fakt, że nabywany towar stanowi nowy środek transportu a nabywcą jest osoba fizyczna, która ostatecznie planuje korzystać z tego środka transportu w danym państwie członkowskim?
- 4) W odniesieniu do wewnątrzwspólnotowego nabycia – kiedy należy dokonać oceny, czy dany środek transportu jest nowy zgodnie z art. 2 ust. 2 lit. b) tej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. (Dz.U. L 347, s.1).

maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one krajowemu przepisowi ustawowemu, zgodnie z którym sprzedawca – w przypadku przywrócenia zgodności towaru konsumpcyjnego z umową poprzez jego zastąpienie – nie musi ponosić kosztów montażu dostarczonego zamiennie towaru do rzeczy, do której konsument wmontował towar niezgodny w umowę zgodnie z jego charakterem i przeznaczeniem, jeżeli pierwotnie nie był on na podstawie umowy zobowiązany do dokonania montażu?

- 2) Czy przepisy art. 3 ust. 2 i 3 akapit trzeci wymienionej wyżej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że w przypadku przywrócenia zgodności towaru konsumpcyjnego z umową poprzez jego zastąpienie sprzedawca musi ponieść koszty demontażu towaru niezgodnego z umową z rzeczy, do której konsument wmontował go zgodnie z jego charakterem i przeznaczeniem?

⁽¹⁾ Dyrektywa 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji (Dz.U. L 171, s. 12).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Schorndorf (Niemcy) w dniu 2 marca 2009 r. – Ingrid Putz przeciwko Medianess Electronics GmbH

(Sprawa C-87/09)

(2009/C 90/31)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgericht Schorndorf (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ingrid Putz

Strona pozwana: Medianess Electronics GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 3 ust. 2 i 3 akapit trzeci dyrektywy 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 18 grudnia 2008 r. w sprawie T-85/06, General Química i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 3 marca 2009 r. przez General Química, S.A., Repsol Química, S.A., Repsol YPF, S.A.

(Sprawa C-90/09 P)

(2009/C 90/32)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszące odwołanie: General Química, S.A., Repsol Química, S.A., Repsol YPF, S.A. (przedstawiciele: J.M. Jiménez-Laiglesia Oñate i J. Jiménez-Laiglesia Oñate, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego w dniu 18 grudnia 2008 r. w sprawie T-85/06 w zakresie w jakim oddała on zarzut stwierdzenia nieważności oparty na oczywistym błędzie ustaleniach oraz na braku uzasadnienia odnośnie do solidarnej odpowiedzialności skarżących;

— stwierdzenie nieważności art. 1 lit. g) i lit. h) oraz art. 2. lit. d) niżej wymienionej decyzji w zakresie, w jakim Komisja uznała Repsol Química i Repsol YPF za odpowiedzialne solidarnie za naruszenie art. 81 ust. 1 WE, oraz pomocniczo, w zakresie w jakim decyzja skierowana jest przeciwko Repsol YPF, oraz w obydwu przypadkach o odpowiednie obniżenie grzywny.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie jest skierowane przeciwko oddaleniu zarzutu stwierdzenia nieważności decyzji dotyczącej przypisania odpowiedzialności Repsol Química i Repsol YPF za zachowanie General Química, S.A. W wyroku błędnie przyjęto kryterium przypisania odpowiedzialności oderwane od okoliczności faktycznych sprawy i naruszenia dokonanego przez General Química. W wyroku błędnie przypisano spółce dominującej odpowiedzialność za spółkę zależną przyjmując istnienie jedności gospodarczej na podstawie samej tylko możliwości lub zdolności

wywarcia przez spółkę dominującą wpływu na spółkę zależną. W wyroku nie uzasadnia się również dlaczego wybrane dowody wykazują istnienie decydującego wpływu, a ponadto pomija się lub zniekształca się dowody złożone do akt sprawy. Sąd Pierwszej Instancji błędnie stosuje również domniemanie ustanowione w orzecznictwie w przypadkach, gdy spółka dominująca posiada cały kapitał zakładowy i przerzuca ciężar dowodu nie określając przy tym, w każdym bądź razie, jaki rodzaj dowodu należy przedstawić aby obalić domniemanie. W wyroku przyznano Komisji nieograniczony zakres swobodnego uznania i oceny dowodów przedstawionych w celu obalenia domniemania. W konsekwencji w rzeczywistości domniemanie to nie może zostać obalone. Ponadto i niezależnie od tego, że odpowiedzialność Repsol YPF ani nie została ustalona, ani też nie jest bezsporna, w wyroku popełniono błąd rozciągając automatycznie na spółkę dominującą stojącą na czele grupy domniemanie oparte na samej tylko możliwości wywarcia decydującego wpływu. Grupie spółek a nie przedsiębiorstwu jako gospodarczej całości została przypisana odpowiedzialność, która jest ponadto niepodważalna.